

Colom i l'esquerra estètica

written by Ferran Pujol Benlloch | 22 de juny de 2020

El món dona voltes i torna al Born. Pensàveu que la “nova normalitat” hauria extingit les polèmiques estèrils de l'esquerra estètica? Doncs no. Això perdura i perdura en els temps. L'esquerra estètica és aquella opció de partit (no ho hauríem de confondre amb una opció política o ideològica) que es comunica a partir de sumar en un mateix posicionament: demagògia, esterilitat i un pessic d'acusació. Sovint, alguns professionals del tema ho arrodoneixen amb una mica per sobre d'intent de xantatge emocional. El resultat final és invariable: polèmica per un tema que redueix a l'absurd l'element important. Finalitat? Suposo que veient el poc que aconseguen, el seu objectiu deu ser, precisament, aquest: que res no canviï però que sembli que ells ho canviarien.

Ara tenim el tema de Colom. Les esquerres estètiques pretenen portar als inferns de la història al navegant Cristòfol Colom. Motiu? Culpable de racisme. Anem a pams, el Sr. Colom era un navegant que vivia en la realitat del S. XV i per tant, traslladar el seu pensament al S. XXI és ciència-ficció i en el cas que ens ocupa, diria que no va dir res ni a favor ni en contra. En tot cas, aquest home era una persona més preparada que la mitjana, emprenedor i valent per lluitar pels seus somnis. A partir d'aquí, del que van fer els castellans com a primer poble que contacta amb els indígenes americans al llarg de bastants segles no crec que se'n pugui responsabilitzar a Colom. Després s'hi apuntaren tots els altres. És el mateix cas que empresonar un científic que salva vides perquè la mateixa fórmula algú l'usa per matar.

Entendria que arreu es fes una lluita i un rebuig contra les monarquies espanyola i anglesa perquè són les que encara viuen de la base de l'espoli, el racisme imposat i els privilegis actuals. Puc entendre i comparteixo que bona part dels hereus dels negrers són els blancs que viuen al continent americà, no

pas aquells que no ens hem bellugat del Vell Continent. Molts d'ells encara gaudeixen d'un benestar superior a la resta dels seus conciutadans. El mal del racisme és tan gran i actual que em costa de veure la figura del descobridor com l'origen d'aquesta xacra.

Tot això des del punt de vista general. Si baixem al cas peninsular, és fantàstic veure com alguns de l'esquerra estètica hispànica posen el crit al cel amb la figura de Colom i resten impassibles davant les expressions i actuacions de catalanofòbia: contra la persona, la seva llengua, la seva cultura, el seu sentiment nacional i contra tot allò que els fa "pudor" a català o *polac*.

De tota la posada en escena, la més lletja, des del meu punt de vista, és allò que porta implícit: primer, la culpabilitat i, per tant, el xantatge d'aquells que no estiguem d'acord a treure l'estàtua de Colom. En segon lloc, han desviat l'atenció del que era fonamental: educar-nos en una societat on tots els éssers humans siguem iguals en drets i deures.

Per últim, una darrera reflexió: si ens assabentéssim que a Barcelona, avui, hi ha uns nens i nenes que per ser gais han d'anar a escola amb protecció i armes al voltant de l'escola per no patir un atemptat (com han patit en altres escoles en altres ciutats), que a P3 abans d'aprendre a cantar El Gegant del Pi se'ls ensenya per on sortir en cas d'atac. Que quan fan activitats extraescolars millor que no expliquin el que són i, per descomptat, cap bandera ni adhesiu al cotxe perquè se'l podrien trobar cremat. Què diríem? Que a Barcelona l'any 2020 no pot passar? Que això és intolerable i que el món (o una part) està malalt?

Doncs això, amics i amigues, això passa a Barcelona: només cal que canvieu la condició sexual de l'exemple per una condició religiosa: la jueva. I l'exemple el trobareu real. Però no passa res per a l'esquerra estètica, perquè deu considerar, ells que no són racistes, que uns nens i nenes catalanes pel

fet de no ser agnòstics o ateus s'ho mereixen. És més, per aquesta esquerra, aquestes nenes i nens no són catalans: són israelians.